

استادی که با خواندن نوشته‌های علامه امینی کتاب خود را آتش زد

۱۱ مرداد ۱۳۹۳ ساعت ۱۷:۲۳

نوه علامه امینی گفت: علامه با درک بیشتر از شخصیت امام علی(ع) سعی داشتند تا دلیل این مظلومیت را ریشه‌یابی کنند و بررسی کنند که چه زمینه‌هایی در جریان‌ات فرهنگی، سیاسی و اجتماعی در جامعه آن روزگار وجود داشته است که باعث شده تا فردی مانند امیرالمؤمنین(ع) این چنین مظلوم واقع شوند

عبدالحسین امینی نجفی بیان داشت: فضای خانواده بستر بسیار مناسبی برای تربیت فرزندان است. آیت الله سبحانی در بیان خاطراتشان درباره علامه می‌گفتند ما چون خانه مان با خانه علامه امینی در یک کوچه بود از نزدیک با روحیات علامه و خانواده ایشان آشنا بودم خانواده علامه خانواده ای اهل علم و مطالعه بودند.

عبدالحسین امینی نجفی تصریح کرد: من علامه را از نزدیک ندیدم اما هر زمان که دلم می‌خواست ایشان را درک کنم به نزد عمویم حاج شیخ رضا می‌رفتم زیرا ایشان در زمان حیات علامه امینی دست راست و بازوی پدرشان بودند.

وی اظهار داشت: عمویم در رابطه با حالات علامه امینی بیان می‌داشتند که ایشان به شدت با قرآن مأنوس بودند به طوری که روزی یک جزء و یا حداقل یک حزب قرآن را قرائت می‌کردند علامه به دلیل آشنایی زیاد با قرآن قادر بودند که در ۱۰ ساعت یک ختم کامل قرآن داشته باشند، همین انس با قرآن نیز باعث شد به این درجات علمی بالا برسند به طوری که در الغدیر نیز ریشه های این انس را می‌توان درک کرد.

نوه علامه امینی افزود: یک وجه زندگی و شخصیت علامه امینی که برای من بسیار قابل تأمل بوده، ارتباط عاطفی است که ایشان در عین ارتباط معرفتی با ائمه خصوصاً با امیرالمؤمنین(ع) داشته اند زیارت نامه هایی که علامه در حرم اهل بیت(ع) می‌خواندند زبازد بوده، به خصوص علاقه زیادی نیز به زیارت امین الله داشتند.

وی با بیان این مطلب که علامه حتی در وصیت نامه خانواده خود را وقف خدمت به امیرالمؤمنین می‌کنند گفت: علاوه بر بحث علمی ایشان این علاقه علامه به امام علی(ع) باعث شده بود تا ایشان در مجاورت حرم امیرالمؤمنین ساکن شوند، علامه حتی ارث بری فرزندان را نیز منوط به خدمت به امیرالمؤمنین(ع) می‌دانستند، به طوری که شرط استفاده از منزل ایشان که روبه روی نجف است، خدمت به امیرالمؤمنین در کتابخانه عنوان می‌کنند و بیان می‌دارند کسانی از اولاد من می‌توانند از این خانه استفاده

کنند که در کتابخانه به امیرالمؤمنین خدمت کنند.

عبدالحسین امینی نجفی اظهار داشت: امام علی(ع) کسی است که از ابتدای کودکی اش در کنار پیامبر(ص) بزرگ شده و در همه لحظات نیز حضوری تنگاتنگ در کنار رسول خداوند(ص) داشته است در حقیقت پیامبر اکرم(ص) و امام علی(ع) یک روح در دو جسم بوده اند.

وی ادامه داد: اگر شخصیت امام علی(ع) را با آن سابقه در نظر بیاوریم و نگاهی بادقت و تأمل بیشتر به تاریخ و شخصیت امیرالمؤمنین(ع) داشته باشیم عمق مصیبت های وارد شده به ایشان را بهتر درک خواهیم کرد علامه امینی(ره) نیز وقتی به عمق این مصیبت رسیدند بیش از پیش به مظلومیت امام علی(ع) پی بردند.

نوه علامه امینی تأکید کرد: علامه با درک بیشتر از شخصیت امام علی(ع) سعی داشتند تا دلیل این مظلومیت را ریشه یابی کنند و بررسی کنند که چه زمینه هایی در جریانات فرهنگی، سیاسی و اجتماعی در جامعه آن روزگار وجود داشته است که باعث شده تا فردی مانند امیرالمؤمنین این چنین مظلوم واقع شوند. ایشان می خواستند بفهمند که چگونه ممکن است فردی که خود را اهل عبادت و خدا می داند به امام علی(ع) شمشیر بزند.

وی گفت: علامه امینی در کتاب الغدیر خود هرگز جدل نمی کند بلکه به دنبال این است که از روی شواهد یک واقعیت تاریخی را به درستی بیان دارد، کسانی هم که بی طرفانه این کتاب را مطالعه کنند این موضوع را به خوبی درک می کنند.

عبدالحسین امینی بیان داشت: استادی در دانشگاه بغداد با علامه آشنا بود یک بار علامه به خانه این استاد می رود و وقتی صحبت از علم و مباحث علمی می شود این استاد بغداد با اضافه کردن لقب امیرالمؤمنین بر اسم معاویه بیان می دارد که من مشغول نوشتن کتابی در رابطه با مناقب امیرالمؤمنین معاویه هستم.

وی ادامه داد: در آن زمان علامه مشغول تحقیق بر روی جلد نهم کتاب خود بوده اند و به آن فرد می گویند من هم درباره معاویه اسنادی دارم اگر دوست داری می توانم در اختیارت بگذارم و نوشته ها و اسناد به دست آورده خود را به این فرد می دهد بعد از مدتی در مکاتبه ای که بین این دو صورت می گیرد علامه از این استاد در رابطه با کتاب مناقب معاویه می پرسد و آن فرد در جواب می نویسد که من آن کتاب را آتش زده ام زیرا بعد از مطالعه اسناد شما چهره واقعی معاویه برایم روشن شد و این فرد لایق منقبت گفتن نیست.

نوه علامه امینی با بیان این مطلب که محوریت کتاب الغدیر و نقطه اوج آن اثبات بحث غدیر است گفت: علامه در کتاب خود از اسناد و استنادهای اهل سنت استفاده کرده است و محوریت کتاب را نیز غدیریه ها قرار داده است. ایشان برای نوشتن کتاب الغدیر رنج سفرهایی مشقت بار را به جان می خریدند و سفرهای زیادی به کشورهایایی مثل هند و شام داشته اند و این در حالی

است که در آن زمان سفرها بسیار سخت بوده است.

وی در پایان خاطرنشان کرد: تا اوایل قرن ۱۲ در ۱۱ جلد الغدیر آمده است و بقیه مطالب که از قرن ۱۲ تا ۱۴ و قرن حاضر که ۱۵ است، جمع آوری شده اما متأسفانه هنوز به چاپ نرسیده است.

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۲۷۶۶۴/زد-آتش-خود-کتاب-امین-علامه-های-نوشته-خواندن-استاد>